

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2000 ΕΤΟΣ 506 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 907 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΠΤΟΣ 32 (1^ο ὄροφος)

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2000

Τέκνα Εὐσεβῆ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν σεπτῶν παραδόσεων.

Τό χαροποιόν μήνυμα τῶν Ἀγγέλων «ἐτέ-
χθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς
Κύριος» πρὸς τοὺς ποιμένας τῆς Βηθλε-
έμ, εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρον, ἐξαίρετως ὅμως σή-
μερον πού ἡ ἀνθρωπότης ζῇ εἰς καταθλιπτικάς
ἡμέρας καὶ παλαίει κατὰ μυρίων δεινῶν.

Εἶναι τό ἐξ οὐρανοῦ σωτήριο ἄγγελμα πού
ἐπὶ αἰώνας ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ ἐναγω-
νίως ἀνέμενεν ἡ δύστηνος ἀνθρωπότης καὶ πε-
ρισσότερον αἰ ἐν τῷ Ἄδῃ κατεχόμεναι ψυχαί,
ὡς λύτρον ἐλευθερίας καὶ ἀπαλλαγῆς.

Σωτήρ καὶ Χριστὸς Κύριος καλεῖται τό θεῖον
βρέφος ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων εἰς ἐπήκοον πολλῶν
μαρτύρων ποιμένων, πρὸς ἀναντίρρητον βεβαίω-
σιν τῆς ἀληθείας. Σωτήρ ἐκ τῆς καταδίκης τοῦ
Ἀδάμ καὶ Χριστὸς Κύριος ὡς εὐεργέτης καὶ συμ-
παραστάτης εἰς τὰ δεινὰ τοῦ βίου διὰ τοὺς προ-
σφεύγοντας εἰς Αὐτόν.

Ἐφάνη ἡ προσδοκία τῶν Ἐθνῶν ἐν Βηθλεέμ
τῆς Ἰουδαίας, κατὰ πρόρρησιν τῶν Προφητῶν,

διὰ τῆς ὑπὲρ φύσιν ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ
Λόγου, ὑπὸ Μητρός Παρθένου. Ὁ Ἰεζεκιήλ,
«Πύλιν κεκλεισμένην καὶ ἀδιόδευτον» τὴν
προεῖδεν, «ἥτις οὐκ ἀνοιχθήσεται καὶ οὐδεὶς οὐ
μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσρα-
ήλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς καὶ ἔσται κεκλεισμέ-
νη» (Κεφ. 44, 1-4). Παρθένον ἐν γαστρί συλλα-
βοῦσαν καὶ τεκοῦσαν τὸν Ἐμμανουήλ, ὃπερ με-
θερμηνεύμενον, «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός», προῖστορεῖ
ὁ Ἡσαΐας καὶ πλείστοι ἄλλοι προφῆται.

Ἡ δὲ Ἐκκλησία, τό ἐξαίσιον τοῦ γεγονότος
ἀτενίζουσα, ἐρωτᾷ μετὰ θαυμασμοῦ: «Θεὸς τό
τεχθέν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος. Τί μεῖζον ἄλλο
καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;»

Ἡ τεταλαιπωρημένη ἀνθρωπότης ὀδεύουσα
συνεχῶς ἐπὶ τὰ χεῖρω, διὰ ποικίλων συμφορῶν
καὶ θλίψεων, μέ ἐξοντωτικούς πολέμους, ἐξουθε-
νώσεις, πείναν, ἀθλιότητα καὶ τό χεῖριστον, πο-
λεμικὴν ἐκ συστήματος κατὰ τῆς σωζούσης ἀλη-
θείας, τῆς ὀρθοδόξου δηλαδή πίστεως, αἰσθάνε-
ται ἀβεβαιότητα καὶ ἀνασφάλειαν διὰ τό μέλ-
λον αὐτῆς.

Ὡς ἐκ τούτου, ἔχει ἀνάγκην διεξόδου ἀπὸ τόν

κλοιόν και τό ἀδιέξοδον πού τήν περισφίγγουν και ἡ μόνη σωτηρία εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ἐλευθερωτής και Σωτήρ τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ μόνος ἔχων τήν δυνατότητα παγιώσεως σταθερᾶς και μονίμου εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ, καθώς ὁ αὐτός σαφῶς διακηρύττει: «Εἰρήνην τήν ἐμήν δίδωμι ὑμῖν» (Ἰωάν. ΙΓ' 27).

Ἐκ φιλανθρωπίας ὁ Χριστός ἐνηνθρώπησε διά νά σώσῃ τόν ἄνθρωπον και τόν καταστήσῃ εὐτυχῇ, ὡς τόν ἔπλασε πολίτην τοῦ Παραδείσου. Ἡ δέ σωτηρία ἡμῶν, ὡς ὑπόθεσις πνευματική, ἀναγομένη εἰς τήν ἀθάνατον ψυχήν, ἔγκειται εἰς τήν ἐπιστροφήν και ἐπάνοδόν μας εἰς τήν προπρωτοκινή κατάστασιν τῶν πρωτοπλάστων ἐν τῷ Παραδείσῳ, οἵτινες ἔζων πανευτυχεῖς και μακάριοι.

Ἐάν δέ θελήσωμεν ὄντως νά ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ τούτου, ὁ ὁποῖος εἶναι και ὁ ἐπὶ τῆς γῆς προορισμός μας ζῶντες τήν κατά Χριστόν εὐαγγελικήν ζωήν, θά ἐλευθερωθῶμεν ἀπό ὅλα τά δεινά τοῦ βίου και θά ζήσωμεν χαίροντες τήν χαράν τοῦ Κυρίου εἰς ἐφαρμογήν τῆς ρήσεως «Χριστός χαράν χαρίζειται».

Τό μήνυμα τῶν Ἀγγέλων πρὸς τοὺς ἀπλοϊκοὺς ποιμένας τῆς Βηθλεέμ διακηρύσσει και σήμερον και πάντοτε ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ φωνή τῆς διά στόματος τῶν κανονικῶν Ἐπισκόπων και Ἱερέων τῆς εἶναι μήνυμα σωτηρίας και ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅμως δέν ἀκούγεται ἀπό ὅλους. Ἡ θο-

ρυβώδης βοή τοῦ κόσμου και ἡ σύγχυσις τῶν νοθευτῶν τῆς ἀληθείας, ἔχει φράξει τήν ἀκοήν και ἔχει σκοτίσει τόν νοῦν πολλῶν, ὥστε νά παραμένουν ξένοι πρὸς τήν οὐράνιον μυσταγωγίαν.

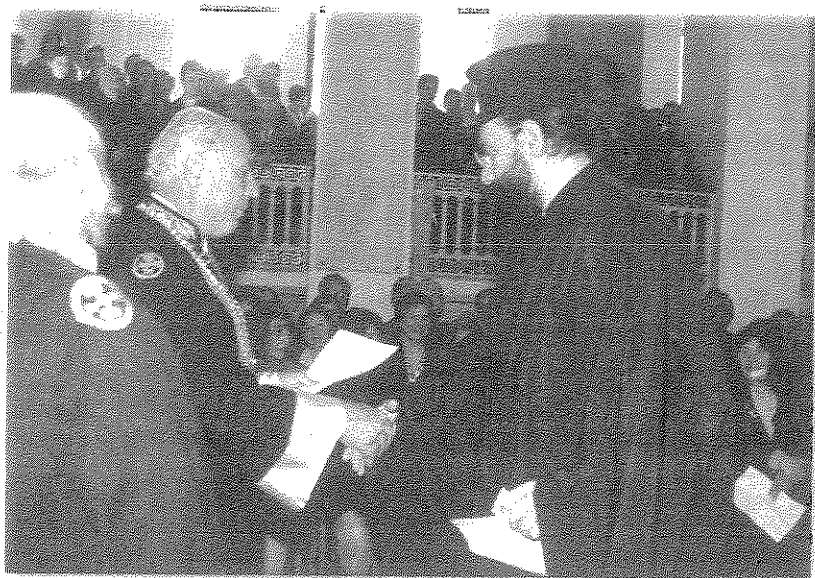
Εἰς τήν Μίαν Ἐκκλησίαν τήν ὁποίαν ἱδρυσεν ὁ Χριστός, πᾶς ἄνθρωπος εὐρίσκει ἀνάπαυσιν, χαράν και εἰρήνην, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη ἀσφαλὲς καταφυγή ἐκ τῆς ὁποίας ἐκπηγάζει ἡ σωτηρία και ὅλα τά ἀγαθὰ τά ὁποῖα ἀπελάμβανον οἱ Πρωτόπλαστοι ἐν τῷ Παραδείσῳ.

Ἀντιθέτως, ἡ κοινωνία μετὰ ἀσεβῶν και ἀτάκτως περιπατούντων, ὁδηγεῖ εἰς χωρισμόν ἀπό τοῦ Χριστοῦ και εἰς ὅλα τά θλιβερά ἐπακόλουθα, διότι ἐκτός Ἐκκλησίας σωτηρία δέν ὑπάρχει.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Εἰς τόν γνόφον τῆς σοφίας τῆς μεγάλης πρὸς ἀνθρώπους συγκαταβάσεως τοῦ Δεσπότου διά τῆς ἐν σαρκί οἰκονομίας εἰσδύσαντες, κατανοήσωμεν τήν ἀξίαν τῆς ψυχῆς. Καί τῆς τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος δραξάμενοι εὐκαιρίας, ἐπιστρέψωμεν ἐν προθύμῳ καρδιά πρὸς Αὐτόν, ἵνα ἀξιωθῶμεν τῆς τιμῆς τῶν ἐκλεκτῶν, χαίροντες και ἀγαλλόμενοι μετὰ τῶν σεσωσμένων εἰς τοὺς αἰῶνας. Καί ἐπὶ τούτοις, ἐπευλογοῦντες ὑμᾶς πατρικῶς εὐχόμεθα ὅπως ἐορτάσητε τήν Μητρόπολιν τῶν ἐορτῶν θεοπρεπῶς ἐν χαρᾷ πνευματικῇ, ἥτις εἴη ἐν ὑμῖν και τοῖς οἰκείοις ὑμῶν συνοδός διά βίου.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Ὁ Θεοφιλέστατος ἐνῷ παραλαμβάνει τό πτυχίον του ἐκ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. και ἡ «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» ἐκφράζουν τά συγχαρητήριά των εἰς τόν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριον, διά τήν ἐπιτυχή ἀποφοίτησίν του ἀπό τήν Θεολογικὴν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Εὐχόμεθα εἰς τόν πτυχιούχον Θεολόγον κ. Γρηγόριον νά ἀποκτήσῃ διά πρεσβειῶν τοῦ ὁμωνύμου του Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου και τήν ἄνωθεν ἐξ ἀποκαλύψεως Θεολογίαν, ὡς δῶρον Θεοῦ πρὸς τοὺς ταπεινοὺς τῇ καρδίᾳ, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ἐν ὑπακοῇ πρὸς τήν Ἐκκλησίαν διά τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἀνιδιοτελῶς.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Παλαιοημερολογίτες καί «δεκατρειμερίτες»!

Ο Χριστός ἔχει τήν μερίδα του μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι τό «μικρό ποίμνιο» (Λουκ. 12, 32), ἡ Ἐκκλησία Του, οἱ φίλοι τοῦ Θεοῦ.

Κι ὁ διάβολος, «ὁ κοσμοκράτωρ τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου» (Ἐφ. 6,12), ἔχει τήν δική του μερίδα. Εἶναι ὅσοι θρίσκονται μακριά ἀπ' τόν Χριστό. Εἶναι ὁ «κόσμος» (Α' Κορ. 2,13) πού δέν πρέπει νά ἀγαπᾷ κανεῖς (Α' Ἰω. 2,2), γιατί ἡ φιλία του φέρνει «ἐχθρα» μέ τόν Θεό (Ἰακ. 4,4). Στή μερίδα αὐτή ἀνήκουν οἱ «ἐχθροί» τοῦ Θεοῦ, πού δέν πιστεύουν εἴτε στόν ἴδιο τό Χριστό, εἴτε στά ὅσα μᾶς ἀπεκάλυψε ὁ Χριστός. Τέτοιοι εἶναι οἱ ἄθεοι, οἱ ἀλλόθρησκοι, οἱ αἰρετικοί οἱ σχισματικοί καί, γενικά, ὅσοι δέν εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πού ἱδρυσε ὁ Χριστός! Κι' αὐτή σήμερα στήν Ἑλλάδα εἶναι μόνο ἡ Γνήσια Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, στήν ὁποία μέ τήν χάρη τοῦ Κυρίου ἀνήκουμε ἐμεῖς, οἱ Παλαιοημερολογίτες.

* * *

Τούς ἀποστολικούς χρόνους, ὅσοι πίστεψαν κι' ἀκολούθησαν τόν Χριστό, εἶχαν διάφορες ὀνομασίες.

Οἱ ἴδιοι ἀποκαλοῦσαν τούς ἑαυτούς τους «ἀγίους», «πιστούς», «μαθητές τοῦ Κυρίου», «ἀδελφούς» κ.ο.κ. Οἱ Ἑβραῖοι τούς ὀνόμαζαν «Ναζωραῖους». Οἱ εἰδωλολάτρες τούς ἀποκαλοῦσαν «Χριστιανούς». Τό τελευταῖο αὐτό ὄνομα ἐπεκράτησε μέχρι σήμερα. Οἱ ὀνομασίες «Ναζωραῖοι» καί «Χριστιανοί» ἦταν περιφρονητικές, γιατί καί οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ εἰδωλολάτρες θεωροῦσαν «σκάνδαλο» καί «μωρία», ὅπως λέει ὁ Ἀπ. Παῦλος (Α' Κορ. 1, 23), τό ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἦταν ὁπαδοί τοῦ Χριστοῦ, πού ὡς κακοῦργος ὑπέστη ἀτιμωτικό θάνατο πάνω στό Σταυρό. Τόν ὀνειδισμό αὐτό τοῦ Χριστοῦ οἱ πρῶτοι Χριστιανοί δέχθηκαν μέ χαρά, γιατί ἤξεραν ὅτι ὁ Σταυρός εἶναι ἡ δύναμή τους, ὅπως καί πάλι τονίζει ὁ Ἀπ. Παῦλος, λέγοντας ὅτι «ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μέν ἀπολλυμένοις (δηλ. γιά τούς Ἑβραίους καί εἰδωλολάτρες) μωρία ἐστί, τοῖς δέ σωζομένοις δύναμις Θεοῦ ἐστί» (Α' Κορ. 1, 18)!

* * *

Οἱ αἱρέσεις, πού νωρίς ἄρχισαν νά ἐμφανίζονται στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, προκάλεσαν σύγχυση στούς πιστούς. Ἐμφανίζονταν κι

οἱ ὁπαδοί τους ὡς Χριστιανοί! Γιά νά διακρίνονται λοιπόν οἱ πραγματικοί Χριστιανοί, τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἀπ' τούς αἰρετικούς, χρησιμοποίησαν καί μιᾶ δεύτερη ὀνομασία. Ὀνομάστηκαν Ὁρθόδοξοι. Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, σέ ἀντίθεση μέ τούς αἰρετικούς, πού ἦταν «κακόδοξοι» κι' ἀποκομμένοι ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Ἐκτοτε, γιά μᾶς τούς Χριστιανούς, τό ὄνομα «ὀρθόδοξοι» κι ἡ λέξη «ὀρθοδοξία», ἔγιναν τά πιό προσφιλή καί τιμητικά πράγματα. Σκιρτᾷ ἡ καρδιά μας στό ἄκουσμα τῶν λέξεων αὐτῶν. Κι' αὐτά τά αἰσθήματά μας ἔξοχα τά ἐκφράζει ὁ μοναχός Ἰωσήφ Βρυέννιος, ὅταν γράφει:

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σοι φίλη Ὁρθοδοξία, οὐ ψευσόμεθά σοι πατροπαράδοτον σέβας, ἐν σοί ἐγεννήθημεν, ἐν σοί ζῶμεν καί ἐν σοί κοιμηθησόμεθα. Εἰ δέ καί καλέσῃ καιρός, μυριάκις ὑπέρ σου τεθνηξόμεθα!»

* * *

Ο διάβολος δέν θέλησε νά δημιουργήσει σύγχυση μόνο μέ τήν ὀνομασία «Χριστιανός», ἀλλά καί μέ τό «Ὁρθόδοξος», πού ἄρχισαν νά χρησιμοποιοῦν σχισματικοί καί αἰρετικοί. Κάτι τέτοιο, συνέβη τό 1924. Τό ἔτος αὐτό ὁ διάβολος εἶχε μιᾶ μεγάλη ἐπιτυχία. Κατώρθωσε κι' ἀπομάκρυνε ἀπό τήν Ἐκκλησία ὄχι μόνο ὅλους τούς ἐπισκόπους της, ἀλλά καί τό μεγαλύτερο μέρος τῶν πιστῶν. Εἶναι ἡ δεύτερη φορά στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, πού ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι της βρέθηκαν ἔξω ἀπ' Αὐτήν. Τήν πρώτη φορά ἦταν στήν ἐποχή τοῦ ἀγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητῆ, ὅταν ὅλα τά Πατριαρχεῖα εἶχαν προσχωρήσει στήν αἵρεση τοῦ Μονοθελητισμοῦ. Τότε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶχε περισωθῇ στὸν μοναχό Μάξιμόν τόν Ὁμολογητή καί ὅσους ἦταν μαζί του. Κι' ὅταν οἱ κακόδοξοι ἐπίσκοποι τῆς ἐποχῆς του τόν ρωτοῦσαν, μέ ποιά ἐκκλησία εἶναι, ἐκεῖνος τούς ἀπαντοῦσε ὅτι εἶναι μέ τήν ἀλήθεια! Καί ἀλήθεια εἶναι μόνο ἡ ὀρθή πίστη. Ἡ πίστη τῶν προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων.

* * *

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου, πού θέλησε νά ἐπιβάλλει στήν Ἐκκλησία ὁ τότε μασῶνος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ξεσήκωσε θύελλα ἀντιδράσεων ἀπό τόν πιστό λαό τοῦ Κυρίου. Οἱ ἀντιδράσεις αὐτές δέν προέρχονταν γιατί πιστέψαμε ποτέ ὅτι οἱ δεκατρεῖς

μέρες, πού διαφέρουν τά δύο ήμερολόγια μεταξύ τους, σώζουν τόν άνθρωπο, όπως θέλουν νά μᾶς κατηγοροῦν οἱ Οἰκουμενισταί. Προέρχονταν ἀπό ὑπακοή στήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία, σέ τρεῖς μεγάλες Συνόδους, μέ κύρος Οἰκουμενικῶν Συνόδων, πού ἔγιναν τά ἔτη 1583, 1587 καί 1593, ὅχι μόνο κατεδίκασε, ἀλλά καί ἀναθεμάτισε ὅποιον στό μέλλον ἐπρόκειτο νά δεχθεῖ τό νέο ήμερολόγιο. Δηλ. μέ τίς ἀποφάσεις της αὐτές ἡ Ἐκκλησία ἀπέκοψε ἀπ' τό σῶμα της, ὅσους τό 1924 δέχτηκαν τό νέο ήμερολόγιο.

Εἶναι φανερό, πώς ὅσοι ἀρνηθήκαμε νά δεχθοῦμε τό Νέο ήμερολόγιο, μείναμε στήν Ἐκκλησία κι εἴμαστε τά μοναδικά μέλη Της. Καί γιά νά μή γίνεται σύγχυση μέ ὅσους ἀποκόπηκαν, γιατί κι αὐτοί ἐξακολούθησαν νά λέγονται Ὁρθόδοξοι, χρησιμοποιοῦμε γιά διάκριση μαζί μέ τήν ὀνομασία «Ὁρθόδοξος» καί τόν προσδιορισμό «Γνήσιος». Γι' αὐτό ὠνομάσαμε τούς ἑαυτούς μας «Γνησίους Ὁρθόδοξους Χριστιανούς», τήν δέ Ἐκκλησία μας «Γνήσια Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία», ἡ «Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν»!

Ὁ αὐτοχαρακτηρισμός μας «Γνήσιοι», δέν εἶναι δική μας ἐπινόηση. Πρῶτοι οἱ ἅγιοι Πατέρες χρησιμοποίησαν τόν ὄρο αὐτό. Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων π.χ. ἀποκαλεῖ τούς πιστούς «Γνήσια τῆς Ἐκκλησίας τέκνα». Τό ἴδιο κι' ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος καί ἄλλοι. Αὐτή εἶναι ἡ παράδοσή μας.

Ὅσοι τό 1924 δέχτηκαν τό Νέο ήμερολόγιο, δηλ. οἱ Νεοημερολογίτες μᾶς ὀνόμασαν περιφρονητικά «Παλαιοημερολογίτες»! Ὅπως οἱ πρῶτοι χριστιανοί δέχτηκαν ἀπ' τούς εἰδωλόλατρες τήν χλευαστική γι' αὐτούς ὀνομασία «χριστιανοί», μέ τήν ἴδια χαρά «τόν ὀνειδισμό τοῦ Χριστοῦ φέροντες» (Ἑβρ. 13, 13) δεχτήκαμε κι ἐμεῖς τήν ὀνομασία «Παλαιοημερολογίτες», μολονότι γνωρίζουμε ὅτι μέ αὐτή θέλουν νά ἐκδηλώσουν στό πρόσωπό μας τήν περιφρόνησή τους! Ἐμεῖς, πιστεύουμε, πώς μέ τόν χαρακτηρισμό μας «Παλαιοημερολογίτες» θέλησαν νά ἐκδηλώσουν ὅχι μόνο τήν περιφρόνησή τους, ἀλλά καί μία ἔνοχη καί ἰδιοτελῆ σκοπιμότητα. Ἡ ἐνοχή τους ἔγκειται στό ὅτι πρόδωσαν τήν ὀρθόδοξη πίστη καί γιά νά κατασιγάσουν τόν ἔλεγχο τῆς συνείδησής τους, αὐτοδικαιολογοῦνται ὅτι αὐτοί δέν εἶναι καθυστερημένοι «Παλαιοημερολογίτες». Ἡ σκοπιμότητά τους ἔγκειται σέ τοῦτο. Μέ τήν ὀνομασία «Παλαιοημερολογί-

τες» πού μᾶς ἔδωσαν, θέλησαν νά προκαλέσουν καί πάλι σύγχυση στούς πιστούς μας. Κι' αὐτό, γιατί ὅλοι ὅσοι ἀκολουθοῦν τό παλαιό ήμερολόγιο δέν εἶναι ὅπωςδήποτε καί «Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί»! Δέν εἶναι ὅλοι μέλη τῆς Ἐκκλησίας! Γιά νά εἶναι κάποιος «Γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανός» πρέπει ἀπαραίτητα νά ἔχει δύο προϋποθέσεις. Πρῶτον, νά σέβεται τήν Ὁρθόδοξη Παράδοση. Στοιχεῖο τῆς Παράδοσης εἶναι καί οἱ ἀποφάσεις τῶν Συνόδων τῶν ἐτῶν 1583, 1587 καί 1593, πού ἀναθεματίζουν τό νέο ήμερολόγιο. Καί δεύτερον, νά εἶναι μέλος τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ἐκκλησίας πού ἱδρυσε ὁ Χριστός!

Ὅσοι, λοιπόν, δέν ἔχουν αὐτές τίς δύο ἀπαραίτητες προϋποθέσεις δέν εἶναι «Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί», μολονότι μπορεῖ ν' ἀκολουθοῦν τυπικά τό Παλιό ήμερολόγιο. Ὅλους αὐτούς, οἱ Νεοημερολογίτες, γιά νά δημιουργοῦν σύγχυση, τούς ὀνομάζουν «Παλαιοημερολογίτες»! Ὁχι, ὅμως, κι' ἐμεῖς! Ἐμεῖς, τούς θεωροῦμε «ψευδο-παλαιοημερολογίτες», ἡ «δεκατριμερίτες». Κι' αὐτό, γιατί τά ἄτομα αὐτά πιστεύουν, ἂν πιστεύουν καί σ' αὐτό, μόνο στίς «δεκατρεῖς ἡμέρες» πού διαφέρουν τά δύο ήμερολόγια! Δέν σέβονται τήν παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας, πού εἶναι ἡ «παραδοθεῖσα πίστη», καί δέν εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας!

Δεκατριμερίτες» ἡ ψευδο-παλαιοημερολογίτες εἶναι πολλοί. Εἶναι κατ' ἀρχήν, ὅσα πατριαρχεῖα, ἡ ἄλλες Ἐκκλησίες, ἐξακολουθοῦν καί μετά τό 1924 ν' ἀκολουθοῦν μέν τυπικά τό Παλιό ήμερολόγιο, ἔχουν ὅμως κοινωνία μέ ὅσους δέχτηκαν τό Νέο. Αὐτό σημαίνει ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἔχουν κοινωνία μέ ἀνθρώπους, πού ἔχουν ἀποκοπεί ἀπό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Κι' ὅταν κάποιος «κοινωνεῖ» ἐκκλησιαστικά μέ ἀνθρώπους ἀποκομμένους ἀπό τήν Ἐκκλησία δηλ. μέ «ἀκοινωνήτους», τότε κι αὐτός καθίσταται «ἀκοινωνήτος», γιατί «ὁ κοινωνῶν τῷ ἀκοινωνήτῳ, ἀκοινωνήτος ἔστω», κατὰ τούς ἱερούς κανόνες.

Μιά τέτοια περίπτωση εἶναι τό Ἅγιον Ὅρος. Οἱ Ἀγιορεῖτες μοναχοί, ἐκτός τῶν Ζηλωτῶν, ἀκολουθοῦν μέν τό Παλιό ήμερολόγιο, ὅμως μνημονεύουν τόν αἰρετικό Πατριάρχη Βαρθολομαῖο καί κοινωνοῦν μέ ὅλους τούς Νεοημερολογίτες Ἐπισκόπους! Στήν πραγματικότητα, οἱ ἀγιορεῖτες αὐτοί, οὔτε τό Παλιό ήμερολόγιο ἀκολουθοῦν! Ὅταν βρίσκονται ἐκτός τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀκολουθοῦν τό Νέο! Κι' ἔτσι μπορεῖ νά συμβῇ νά γιορτάσουν δυό φορές τόν χρόνο τίς

Ίδιες γιορτές! Κι ακόμη, νά γιορτάσουν, ἂν βρίσκονται ἐκτός Ἁγίου Ὁρους, μέ τό νέο ἡμερολόγιο τήν μιὰ μέρα τά Θεοφάνεια καί τήν ἄλλη μέρα, στό Ἅγιο Ὄρος, τά Χριστούγεννα! Εἶναι δυνατόν τέτοιοι ἄνθρωποι νά εἶναι «Παλαιοημερολογίτες», ὅπως θέλουν μερικοί ἀπ' αὐτούς νά λέγονται; Εἶναι ψευδοπαλαιοημερολογίτες ἢ «δεκατρειμερίτες»! Δέχονται τυπικά τίς «δεκατρεῖς μέρες», χωρίς νά σέβονται τίς ἀποφάσεις τῶν Συνόδων 1583, 1587 καί 1593 πού καταδικάζουν κι' ἀναθεματίζουν τό Νέο ἡμερολόγιο!

«Δεκατρειμερίτες» εἶναι κι' ὠρισμένοι ἄλλοι. Εἶναι ὠρισμένοι, πού λένε ὅτι ἀκολουθοῦν τό παλιό ἡμερολόγιο, ἀλλά δέν ἀνήκουν στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Γνησία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας! Ἔχουν ἐντάξει τόν ἑαυτό τους σέ δικές τους «ἐκκλησίες», τίς ψευδεκκλησίες! Εἶναι οἱ λεγόμενες παρατάξεις τους, οἱ ψευδοπαλαιοημερολογιτικές. Ἄλλοι ἀπ' αὐτούς εἶναι καθηρημένοι ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, ἄλλοι προέρχονται ἀπό ψευδοχειροτονίες καθηρημένων, κι' ἄλλοι εἶναι ἀχειροτόνητοι!

Ὅλοι τους ἔχουν ἓνα κοινό χαρακτηριστικό. Εἶναι ἐκτός Ἐκκλησίας! Κι οἱ περισσότεροι ἐξαπατοῦν τούς ἀνθρώπους, τά ἀθῶα καί ἀνύποπτα θύματά τους! Τά τροφοδοτοῦν μέ ἀσυγκράτητο φανατισμό ἐναντίον τῆς ἀλήθειας, μέχρι σημείου πού νά μή μποροῦν νά σκεφθοῦν.

Διακηρύττουν, πώς δῆθεν ἀκολουθοῦν τό Παλιό ἡμερολόγιο, ἐνῶ ταυτόχρονα μ' ὅλες τίς δυνάμεις τους, μέ ὕβρεις, διαβολές καί ψευδολογίες, πολεμοῦν τήν Ἐκκλησία τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου, τήν Ἐκκλησία μας, μέ σκοπό νά τῆς ἀρπάξουν τά λογικά πρόβατα. Ἰσχύουν γι' αὐτούς τά φοβερά λόγια τοῦ Κυρίου γιά τούς γραμματεῖς καί Φαρισαίους.

«Οὐαί ὑμῖν γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων. Ὑμεῖς γάρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδέ τούς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαί ἡμῖν γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τήν θάλασσαν καί τήν ξηράν ποιῆσαι ἕναν προσήλυτον, καί ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτόν υἱόν γεέννης διπλότερον ὑμῶν» (Ματθ. 23, 15-16)!

Εἶναι ψευδοπαλαιοημερολογίτες! Γιατί, ἂν πίστευαν πραγματικά, κι' ἀγαποῦσαν τό Παλιό ἡμερολόγιο, θά πίστευαν στήν παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας, στήν ὁποία στηρίζεται τό Παλιό ἡμερολόγιο. Παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι τό νά εἶσαι πρῶτα μέλος τῆς Ἐκκλησίας καί νά μὴν

ἀποσχίζεσαι ἀπ' αὐτήν. Δέν θά παρίσταναν δῆθεν τούς ἐπισκόπους, πού δέν εἶναι, γιατί ἡ Ἐκκλησία τούς καθήρεσε! Δέν θά τολμοῦσαν νά ἱεουργήσουν ποτέ καί μάλιστα νά προβοῦν σέ ψευδοχειροτονίες! Θά γνώριζαν ὅτι αὐτό εἶναι ὄχι μόνο ἀσυγχώρητη ἀσέβεια, ἀλλά καί τρομερή βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Καί αὐτοί μέν αὐτοκαταδίκασαν τόν ἑαυτόν τους στήν αἰώνια κόλαση, γι' αὐτό καί δέν ἔχουν πλέον κανένα φραγμό ἢ ἀναστολή, στίς ἐπιδιώξεις ἢ κινήσεις τους. Τί φταῖουν ὅμως τά ὅσα θύματά τους παρεσύρθησαν νά τούς ἀκολουθήσουν μέ τό κακόδοξο ἐπιχείρημα «μέ τό παλιό νᾶσαι κι' ἄς εἶσαι μ' ὅποιον εἶσαι»; Σάν νά ἦτο ποτέ δυνατόν νά εἴμαστε ὅλοι τό ἴδιο! Πιστεύουν ὅτι ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι καί οἱ κακόδοξοι εἶναι στό ἴδιο καλά-θι! Πιστοί καί σχισματικοί! Ἐντός καί ἐκτός Ἐκκλησίας! Κανονικοί κληρικοί καί καθηρημένοι! Χειροτονημένοι καί ἀχειροτόνητοι! Ὅλους τούς θεωροῦν τό ἴδιο! Ἄν εἶναι δυνατόν ποτέ!

Τά ἄτομα αὐτά, εἶναι βέβαιο ὅτι κάνουν τό μεγαλύτερο κακό στήν Ὁρθοδοξία, στήν Ἐκκλησία μας. Τόσο κακό, πού δέν τό ἔκαναν οὔτε οἱ κακόδοξοι Νεοημερολογίτες, ἢ οἱ σκοτεινές δυνάμεις! Καί σκέπτεται κανεῖς, γιατί σήμερα ὁ Χριστόδουλος, ἢ ὁ Βαρθολομαῖος νά μᾶς πολεμήσει, ἀφοῦ μέ τόση κακότητα καί ἀθλιότητα πολεμοῦν τήν Ἐκκλησία, οἱ «δεκατρειμερίτες» αὐτοί ψευδοπαλαιοημερολογίτες;

Γίνονται δηλ. τέλεια ὄργανα τοῦ ἐχθροῦ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ διαβόλου, πού μισεῖ τήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί ὅλων τῶν αἰρετικῶν καί σκοτεινῶν δυνάμεων, μέχρι σημείου πού θάπρεπε νά ἀναλογισθοῦμε μήπως ὠρισμένοι ἀπ' αὐτούς εἶναι «βαλτοί» καί ἐκτελοῦν ἐντολές τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων! Ὅπλο τους εἶναι ἡ ψευδολογία, ἡ διαβολή, ἡ ποταπότης καί ἡ κακοήθεια.

Νομίζουν ὅτι μποροῦν νά ἐμπαίξουν τόν Θεό! Νά τόν μυκτηρίζουν! «Λακτίζουν ὅμως πρὸς κέντρα» καί εἶναι «σκληρό» αὐτό.

Ἐπαναλαμβάνουμε. Τά ἄτομα αὐτά δέν εἶναι Παλαιοημερολογίτες! Εἶναι «δεκατρειμερίτες» καί τίποτε ἄλλο. Καί γι' αὐτό πρέπει κάθε Γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανός νά ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτούς. Νά μὴν διαβάξει τὰ περιοδικά τους. Νά φεύγει μακριά τους, ἔστω κι ἂν... μυροβλύζουν! Εἶναι «λύκοι, μέ ἔνδυμα προβάτου» (Ματθ. 6,15). Τήν Ἐκκλησία πολλοί τήν πολέμησαν. Πάντες ὅμως ἀπώλοντο! Γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλά, μέ τούς «δεκατρειμερίτες» θά συνεχίσουμε!

«Ἡ Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας»

ΑΡΧΩΝ ΜΙΧΑΗΛ Ο ΠΑΝΟΡΜΙΤΗΣ

Τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

Εἰς τὴν θαλασσίαν περιοχὴν μεταξύ Ρόδου καὶ Μικρασιατικῶν ἀκτῶν, ὑπάρχει ἡ μικρὰ νῆσος τῆς Σύμης. Εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν πλευρὰν αὐτῆς τῆς νήσου, εἰς ἓνα ὑπήνεμον ὄρμον, (Πάνορμον) εὐρίσκεται ἡ ἱστορικὴ Μονὴ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου (βλ. φωτ. Α). Προστάτης τῶν ἀκριτῶν Συμίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπανταχοῦ Δωδεκανησίων, ὁ Ταξιάρχης ἀκαταπαύστως τονώνει τὴν θρησκευτικὴν των πίστιν διὰ τῶν συνεχῶν θαυματουργιῶν του. Κατ' αὐτόν τὸν τρόπον ἡ νῆσος τῆς Σύμης, ὁμοῦ μετὰ τῆς ἱερᾶς νήσου Πάτμου, ἀποτελοῦν τοὺς δύο πόλους ἑλξεως προσκυνητῶν ἀπ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὸ νησιωτικόν σύμπλεγμα τῶν Νοτίων Σποράδων (Δωδεκανήσων).

Αἱ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΙΑΙ

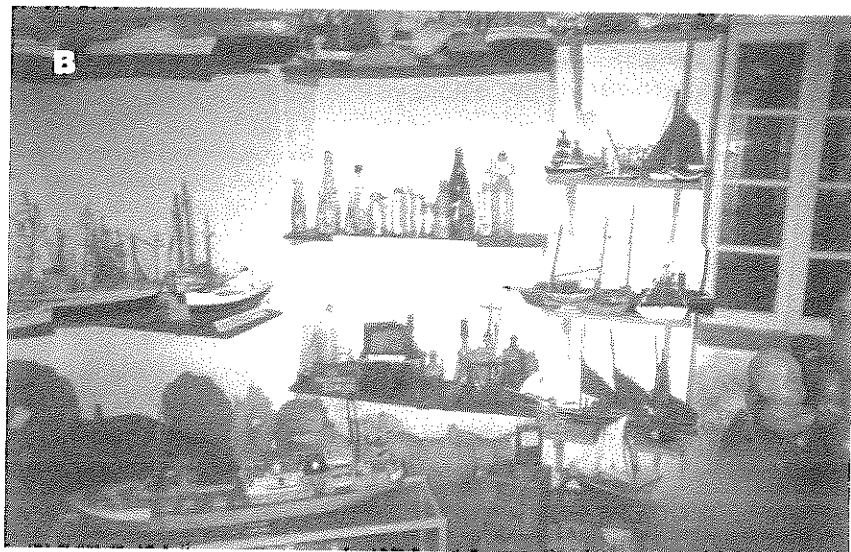
Τὸ πλῆθος τῶν θαυμάτων εἶναι μία στεντορεία μαρτυρία διὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ πνευματικοῦ κόσμου ἐν μέσῳ τῆς ὑλοφρόνου συγχρόνου ἐποχῆς. Πολλοὶ χάριν δοκιμῆς, ἄλλοι δέ ἐξ ἀκραδάντου πίστεως κινούμενοι, ἔρριψαν εἰς τὴν θά-

λασσαν διάφορα ἐπιπλέοντα ἀντικείμενα (μπουκάλια, ξύλινα κουτιά, ὁμοιώματα καρδιῶν) περιέχοντα τὰ στοιχεῖα των καὶ μίαν προσφορὰν (ἔλαιον, θυμίαμα ἢ καὶ χρήματα) πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πανορμίτου, διὰ τὸν Ταξιάρχην Μιχαήλ. Ἐπειτα ἀπὸ κάποιο χρονικόν διάστημα ἐλάμβανον τὴν ἀπάντησιν, ὅτι τὰ δῶρα των πρὸς τὸν Ταξιάρχην ἔφθασαν εἰς τὸν προορισμόν των. Τὸ πλέον ἀξιοσημεῖωτον εἶναι ὅτι ἀκόμη καὶ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἐρίφθησαν εἰς τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα τῶν ὠκεανῶν, ἀπὸ Ἑλλήνας ναυτικούς, ἢ ὁμογενεῖς τοῦ ἑξωτερικοῦ, εὕρισκαν τὴν ὁδὸν πρὸς

τὴν Μεσόγειον, διήρχοντο τὰ στενὰ τοῦ Γιβραλτάρ (παρὰ τὸ συνεχές, ἀντίθετον ἐκεῖ θαλάσσιον ρεῦμα) καὶ κατηγύνοντο πρὸς τὸν πάνορμον λιμένα τοῦ Πανορμίτου! Ὑπάρχει δέ ἑκθεσις τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν (βλ. φωτ. Β), ἐκ τῶν ὁποίων κάποια εἶναι περίτεχνα κομποτεχνήματα, ἐνῶ πλῆθος πολὺ, κυρίως μπουκαλιῶν ἀποτίθενται εἰς ἀποθήκας.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΠΙΣΤΩΝ

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἀνεζήτησεν ἀξιόπιστους μάρτυρας τῶν θαυμάτων αὐτῶν τοῦ Τα-

ΤΟ... ΛΕΙΨΑΝΟΝ ΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ

Κάποτε μετέβη καί ὁ γράφων ὡς προσκυνητής εἰς τήν Ἱ. Μονήν Πανορμίτου, ὁπότεν συνέβη τό ἐξῆς εὐτράπελον. Πλήθος κόσμου συνέρεε εἰς τόν ναόν διά νά προσκυνήσῃ τήν ἱεράν εἰκόνα (βλ. φωτ. Δ). Ὁ γράφων ἀφοῦ προσεκύνησεν, ἔβλεπε τό πλήθος καί διερωτᾶτο: «ἄρα γε ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι γνωρίζουν τί πιστεύουν»; Τότε τόν ἐπλησίασεν ἓν ζευγος μεσηλίκων. Εἶδον τό ράσον καί ἐξέλαβον τόν γράφοντα διά Μοναχόν τῆς Μονῆς καί τόν ἠρώτησαν: «Ποῦ εἶναι τό λείψανον τοῦ Ἀγίου; Δέν τό ἔχετε σέ

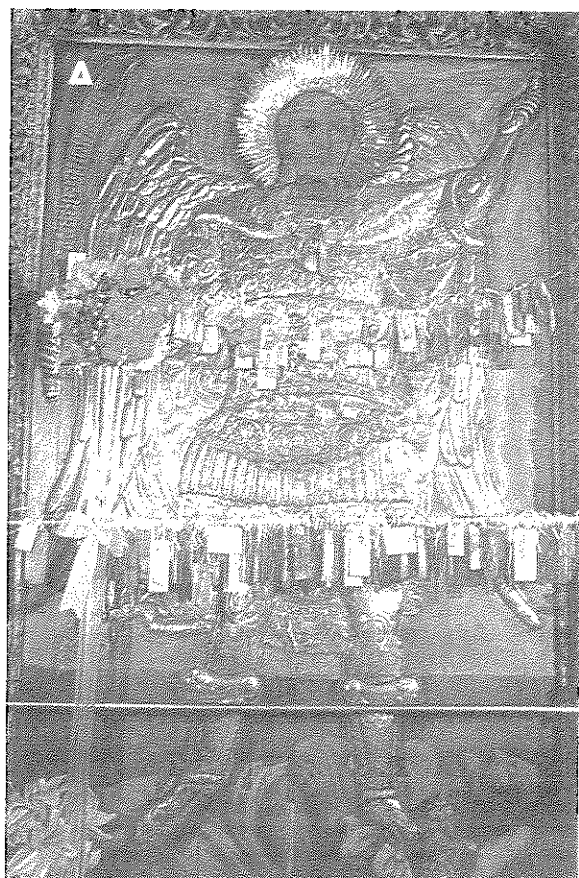
λάρνακα ὅπως τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος στήν Κέρκυρα νά τό προσκυνήσωμε;» Μόλις συνῆλθον ἐκ τῆς ἐκπλήξεως, ἐξήγησα εἰς τοὺς ἀγνώστους προσκυνητάς ὅτι ὁ Ἅγιος ἐδῶ δέν ἔχει λείψανον, ὡς ἀσώματος Ἀγγελος. Καί εὐχομαι νά ἐπίστευσαν εἰς τά λόγια μου, διότι ἀπεμακρύνθησαν ἀπογοητευμένοι!...

ξιάρχου καί κατέγραψε τās μαρτυρίας των:

α'. Ὁ αἰδεσιμώτατος π. Χαράλαμπος Χαμοσφακίδης, ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Γ.Ο.Χ. Ἀγ. Τριάδος Ροδοπόλεως, ἔτι λαϊκός ὢν τό 1984 ἔρριπεν εἰς τόν ποταμόν Σαλόρα (ὁ ὁποῖος ἐκβάλλει εἰς τόν Ἀτλαντικόν) ἐκ τοῦ Μόντρεαλ Καναδᾶ, ὁμοῦ μετ' ἄλλων ὁμογενῶν, μπουκάλια περιέχοντα ὀλίγα χρήματα καί τά στοιχεῖα τῶν ὁμογενῶν. Μετά ταῦτα ὁ π. Χαράλαμπος ἐπέστρεψεν εἰς τήν Ἑλλάδα· οἱ ὁμογενεῖς ὅμως, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν εἰς Μόντρεαλ, τόν εἰδοποίησαν ὅτι ἔλαβον ἀπάντησιν ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Πανορμίτου, ὅτι αἱ προσφοραὶ των ἔφθασαν εἰς τόν προορισμόν των!

Πρό ἔτους, ὁ π. Χαράλαμπος μετέβη εἰς τήν Ἱ. Μονήν Πανορμίτου διά προσκύνημα. Τήν ἡμέραν ἐκείνην εἶδε νά εἰσέρχεται εἰς τόν λιμενίσκον τῆς Μονῆς ἓν μικρόν ὁμοίωμα πλοίου ἀπό φελιζόλ. «Τό εἶχε φτιάξει ἓνα παιδί ἀπό τό Αἴγιο καί εἶχε βάλει μέσα ὀνόματα, τά στοιχεῖα του καί ἓνα χιλιάρικο», καταθέτει εἰς τήν «Φωνήν τῆς Ὁρθοδοξίας» ὁ π. Χαράλαμπος.

β'. Ὁ κ. Νικόλαος Σταυρόπουλος, ἐνορίτης τοῦ Ἱ. Ναοῦ Γ.Ο.Χ. Ἀγ. Τριάδος Ροδοπόλεως ἔρριπεν εἰς τήν θάλασσαν, ἐκ τοῦ μέσου περὶπου τῆς διαδρομῆς Πειραιῶς-Αἰγίνης, ἓν μεταλλικόν δοχεῖον (ντενεκέ) ἐλαιολάδου, τήν Μεγ. Παρασκευήν τοῦ 1972. Ἐπάνω εἰς τό δοχεῖον εἶχε ἀναγράψει τά στοιχεῖα του. 20 ἡμέρες ἀργότερον ἔλαβε τήν ἀπάντησιν ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Πανορμίτου ὅτι τό δοχεῖον ἀνέσυραν δύο ἄλιεῖς ἐκ τῆς θαλάσσης καί τό παρέδωσαν εἰς τήν Μονήν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

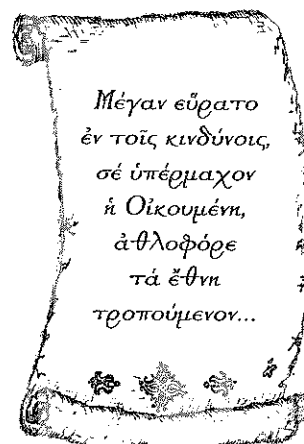
ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Τήν 8ην Νοεμβρίου, κατά τήν πανήγυριν
 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν
 Ἀθικίων Κορινθίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
 Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος ἐχειροτόνησε
 δύο νέους κληρικούς διά τήν Ἐκκλησίαν μας.
 Ὁ μέν ιεροδιάκονος π. Καλλιόπιος
 ἐχειροτονήθη ιερομόναχος (βλ. ἐπάνω),
 ὁ δέ π. Πανάρετος ἐχειροτονήθη
 ιεροδιάκονος (βλ. παραπλεύρως).
 Ἀμφότεροι εἶναι μοναχοί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
 Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἀθικίων.
 Ἄς σημειωθεῖ ὅτι εἰς τό κοινωνικόν
 τόν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ἐπικαίρως
 ὁ θεολόγος κ. Ἀθ. Σακαρέλλος,
 ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν τήν σημασίαν τῆς καλῆς
 ὁμολογίας (τό «στῶμεν καλῶς»).

Τό πλήρες κείμενο τῆς ὁμιλίας του
 παρατίθεται εἰς τήν σελ. 11.

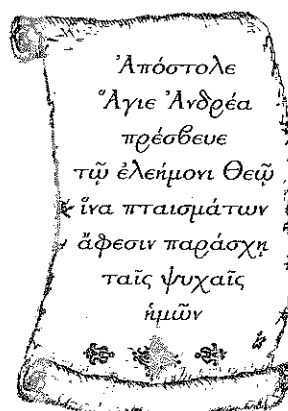

Ἡ πανηγυρίς τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Δημητρίου Ἀμφιάλης (βλ. ἐπάνω), ὅπου διακρίνονται ἐν μέσω τοῦ ἱεροῦ κλήρου, οἱ Μητροπολίται Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Παραπλεύρως στιγμιότυπον ἐκ τῆς πανηγύρεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Δημητρίου Δρυμαίας (26/11/2000), Φθιώτιδος, ὅπου χοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Διακρίνεται καὶ ὁ Αἰδεσιμώτατος π. Ἰωάννης Φλέγγας.

Τὴν 30ὴν Νοεμβρίου πανηγύρισε ὁ ἱερός ναός Ἁγ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, Περιστερίου. Ἡ φωτογραφία κατωτέρω ἐκ τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱεῆς εἰκόνης προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου ἐν μέσω τῶν ἱερέων: π. Μεθοδίου, π. Ἰωάννου, π. Νεοφύτου καὶ π. Δημητρίου. Ἀκολουθοῦν οἱ πιστοί.

Εἰς τόν Ἑσπερινόν
τῆς πανηγύρεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ
Ἀγ. Αἰκατερίνης Πατησίων
(ἀπ' ὅπου ἡ φωτογραφία)
προέστη ὁ Μακαριώτατος
Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
κ. Χρυσόστομος.
Συμπαρέστησαν καί
οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς & Βοιωτίας
κ. Χρυσόστομος καί
Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Στιγμιότυπον
ἐκ τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς
εἰκόνης μετά τό πέρας
τῆς θείας λειτουργίας
κατά τήν πανήγυριν
τοῦ ἱεροῦ ναοῦ
Ἀγ. Σπυρίδωνος Γαλατσίου.
Προπορεύεται τῶν πιστῶν
ὁ Ἐπίσκοπος
Χριστιανουπόλεως
κ. Γρηγόριος ἐν μέσῳ
τῶν ἱερέων.

Ἡ φωτογραφία ἐκ
τῆς πανηγύρεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ
Ἀγ. Ἀναστασίας
τῆς Φαρμακολυτρίας Κομοτηνῆς.
Χοροστάτησεν ὁ Θεοφιλέστατος
Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως
κ. Γρηγόριος
συμπαραστατούμενος
ὑπό τῶν ἱερέων π. Βασιλείου καί
π. Νικολάου.

ΛΟΓΟΣ*

στή γιορτή τῶν ἁγίων Ταξιάρχῶν

1. *Λαμπρή καί ἐπιφανής ἡ σημερινή γιορτή, Μακαριώτατε Δέσποτα καί σεπτή τῶν Ἱεραρχῶν χορεία.*

Γιορτάζουμε τήν σύναξη τῶν ἁγίων ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων. Καί μάλιστα τήν γιορτή αὐτή πανηγυρίζει ιδιαίτερα ἡ μεγαλοπρεπής αὐτή Ἱερά Μονή, ἡ ὁποία τιμᾶται στό ὄνομα τῶν σήμερα ἑορταζομένων ἁγίων.

Ἡ Ἐκκλησία μας καθόρισε οἱ ἅγιοι ἄγγελοι νά τιμῶνται σέ ἐξέχουσα θέση. Στούς ἁγίους ἀποδίδουμε τήν τιμητική προσκύνηση μέ ιδιαίτερη σειρά.

Πρώτη ἀπ' ὅλους τιμᾶμε τήν Παναγία μητέρα τοῦ Κυρίου μας καί μητέρα τῶν Ὁρθοδόξων, τήν «πάντων ἁγίων, ἁγία». Εἶναι ἡ «μετά Θεόν, θεός. Τά δευτερεῖα τῆς Τριάδος ἡ ἔχουσα» κατά τήν ὑμνολογίαν τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ «τιμιωτέρα τῶν Χερουβεὶμ καί ἐνδοξωτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ», «ἡ Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν», ἡ ὁποία ἐκύησε στήν γαστέρα τῆς τόν σαρκωθέντα Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό.

Ὑστερα, τιμᾶμε καί γιορτάζουμε τόν Τίμιο Σταυρό, πάνω στόν ὁποῖο σταυρώθηκε ὁ Χριστός. Ἀπ' αὐτόν ἐπήγασε ἡ σωτηρία μας.

Στήν τρίτη σειρά τιμᾶμε τοὺς Ἀγγέλους καί Ἀρχαγγέλους. Ἀκολουθεῖ ὁ Τίμιος Πρόδρομος. Ὑστερα, οἱ Ἀπόστολοι. Μετά, οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Στή συνέχεια, οἱ μάρτυρες. Ἔπονται οἱ ὅσιοι. Καί τέλος, οἱ Προφῆτες κι οἱ δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Αὐτός εἶναι ὁ κύκλος ὅλων τῶν ἁγίων.

2. *Γιατί αὐτή ἡ ξεχωριστή τιμή στοὺς ἀγγέλους;*

Οἱ ἄγγελοι εἶναι τά πρῶτα πνευματικά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Προτοῦ ὁ Θεός δημιουργήσῃ τόν ὑλικό αὐτό κόσμο, πού βλέπουμε, δημιούργησε ἕναν ἄλλο κόσμο, τόν πνευματικό, πού εἶναι οἱ ἄγγελοι, γιά τοὺς ὁποίους θά ποῦμε λίγα πράγματα.

α) Οἱ ἄγγελοι δέν ἔχουν ὑλικά σώματα, ὅπως ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι. Εἶναι ἀσώματοι. Εἶναι πνεύματα. Γι' αὐτό λέγονται «ἀσώματες νοερές δυνάμεις»

Ὅ,τι δημιούργησε ὁ Χριστός εἶναι ὑλικά πράγματα. Ὡς δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ οἱ ἄγγελοι εἶναι καί αὐτοὶ ὑλικοί, μολονότι λέγονται πνεύματα.

Τήν ἀντίφαση αὐτή ἐξηγεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός. Λέει, ὅτι ὅταν οἱ ἄγγελοι συγκρίνονται μέ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι πνεύματα. Ὅταν ὅμως συγκρίνονται μέ τόν Θεό, πού εἶναι τό μόνο πνεῦμα μέ τήν ἀπόλυτη ἔννοια («Πνεῦμα ὁ Θεός» εἶπε ὁ Κύριος στήν Σαμαρείτιδα) εἶναι ὕλη! «Παχειά ὕλη», τοὺς ὀνομάζει.

β) Οἱ ἄγγελοι εἶναι τά πρῶτα μέλη τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρχε, ὄχι μόνο πρὶν ἀπ' τήν Πεντηκοστή, ἀλλά προτοῦ ἀκόμη πλασθοῦν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὔα.

Εἶναι, ὅπως λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ», «ἡ ἐπουράνιος Ἱερουσαλήμ», ἡ «Ἐκκλησία πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς».

Ὅταν ὁ Χριστός δημιούργησε τό αἰσθητό σύμπαν, ἦδη

ὑπῆρχαν οἱ ἄγγελοι. Ὁ Ἰώβ στήν Παλαιά Διαθήκη λέγει «ὅτε ἐγεννήθησαν ἄστρα, ἤνεσαν μέ φωνή μεγάλη πάντες ἄγγελοί μου». Ἐπομένως, οἱ ἄγγελοι δημιουργήθηκαν πρὶν τό χρόνο, πού ἀρχίζει μέ τήν δημιουργία τοῦ σύμπαντος. Δέν δημιουργήθηκαν ὅμως πρὶν τοὺς αἰῶνες. Πρὸ τῶν αἰώνων γεννήθηκε ἀπ' τόν Θεό-Πατέρα, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἡ γέννηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀπ' τόν Πατέρα εἶναι ὁ τρόπος υπάρξεώς Του. Κι' αὐτόν τόν τρόπο ἔχει μόνο ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ. Κι' αὐτό ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως ὅταν λέμε ὅτι πιστεύουμε «καί εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ τόν ἐκ τοῦ Πατρός γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων...».

Ὁ Θεός, λοιπόν, εἶναι ἐπέκεινα, δηλ. πέραν τῶν αἰώνων. Εἶναι ὁ μόνος, αἰδιος, δηλ. παντοτεινός, χωρίς χρονική ἀρχή καί τέλος!

Οἱ ἄγγελοι ζοῦν στήν αἰωνιότητα. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι σήμερα ζοῦμε στόν χρόνο. Στήν ἄλλη ὅμως ζωῇ, πού δέν θά ὑπάρχει χρόνος, θά ζοῦμε κι' ἐμεῖς στήν αἰωνιότητα, πού θά εἶναι ἡ ἀνέσπερη «ἡμέρα Κυρίου». Αὐτή, δέν θά δῦει ποτέ. Δέν θά τελειώνει. Αὐτό εἶναι ἡ αἰώνια ζωή, πού δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ποτέ, ἂν θέλουμε νά γίνουμε μέτοχοι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

γ) Ὀνομάζονται «ἄγγελοι» γιατί διαγγέλουν, φανερώνουν, δηλ. μεταφέρουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους. Ὡς πνεύματα πού εἶναι, μολονότι δέν εἶναι πανταχοῦ παρόντα, κινοῦνται ταχύτατα καί μποροῦν ἀπὸ τήν μιά στιγμή νά βρεθοῦν ἀπ' τόν ἕνα τόπο στόν ἄλλο, χωρίς νά ἐμποδίζονται ἀπ' ὅ,τιδήποτε βρεθεῖ μπροστά τους. Ὅταν ἐμφανίζονται στοὺς ἀνθρώπους λαμβάνουν τήν μορφή ἀνθρώπου.

Ἐχομε συνηθίσει στίς εἰκόνες νά βλέπουμε τοὺς ἀγγέλους μέ φτερά. Δέν ἐμφανίζονται ὅμως στοὺς ἀνθρώπους ἔτσι. Στήν εἰκονογραφία χρησιμοποιοῦνται τά φτερά, γιά νά δειχθεῖ ἡ ταχύτητα μέ τήν ὁποία κινοῦνται. Μέ φτερά εἰκονίζεται κι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, μολονότι ποτέ δέν εἶχε κάτι τέτοιο. Εἰκονίζεται ὁ Πρόδρομος ἔτσι, ὅπως οἱ ἄγγελοι, γιά νά δειχθεῖ ὅτι εἶναι ὁ «ἑνσαρκος ἄγγελος τῆς παρουσίας Χριστοῦ».

Καίτοι οἱ ἄγγελοι εἶναι ἄυλοι, ἀσώματοι καί νοερές δυνάμεις εἶναι περιγραπτοί. Τοὺς ζωγραφίζουμε σέ εἰκόνες, γιατί ὅπως ἀναφέρθηκε στήν Ζ' Οἰκουμένηκή Σύνοδο, δέν εἶναι «πάντι ἀσώματοι καί ἀόρατοι». Ἐχουν λεπτότατα σώματα «ἀερώδη καί πύρινα», ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἀπ. Παῦλος στήν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή του λέγων «ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρός φλόγα».

Ὁλοκληρωτικά ἀσώματος καί ἀπερίγραπτος εἶναι μόνο ὁ Θεός, καί κανένα ἀπ' τά δημιουργήματά Του, ὅπως εἶναι οἱ ἄγγελοι ἢ οἱ ἄνθρωποι.

Τοὺς ἐπροίκισε ὁ Θεός μέ ὑπερφυσική δύναμη καί γι' αὐτό εἶναι ἀνώτεροι ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους. Παρά ταῦτα, δέν γνωρίζουν τίς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, ἂν δέν τίς ἐξωτερικοῦσαμε ἐμεῖς. Ὅπως τίς σκέψεις μας δέν τίς γνωρίζει οὔτε ὁ διάβολος. Κι' εὐτυχῶς! Γιατί ἂν τίς γνώριζε, κανεῖς δέν θά μπορούσε νά σωθῇ ἀπ' τίς πανουργίες του.

* Ἐκφωνήθηκε στήν πανήγυρι τῆς Ἱ. Μονῆς Ταξιάρχῶν Ἀθικίων Κορινθίας ἀπὸ τόν θεολόγο κ. Ἀθ. Σακαρέλλο.

Υπάρχουν ἄγγελοι γιὰ τὴν προστασία ἐθνῶν, πόλεων, ἀλλὰ καὶ κάθε ἀνθρώπου. Εἶναι γιὰ τὸν καθένα μας ὁ «φύλακας ἄγγελος» μας, ὁ ὁποῖος χαίρεται ὅταν κάνουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ λυπεῖται ὅταν ἁμαρτάνουμε. Γι' αὐτό, δέν πρέπει νά λυποῦμε μέ τή ζωή μας τόν φύλακα ἄγγελό μας. Καί τὸ περίεργο εἶναι ὅτι πολλοί ἀπό μᾶς τούς ἀνθρώπους ὅταν κάνουμε μιὰ ἁμαρτία θέλουμε νά μὴν τὴν πληροφορηθεῖ κανένας. Ὁρισμένοι τὴν κρύβουν ἀπ' τὸν πνευματικό τους, ἀκόμα! Ξεχνοῦν ὅμως ὅτι τούς βλέπει ὁ φύλακας ἄγγελός τους, πέραν τοῦ ὅτι σ' Ἐκείνη τὴν φοβερή μέρα τῆς Κρίσεως θ' ἀποκαλυφθοῦν σ' ὅλους τούς ἀνθρώπους καὶ τούς ἀγγέλους καὶ τὰ «κρυπτά» τῆς καρδίας μας!

Γι' αὐτό, κάθε θράδυ στὴν προσευχή μας, στό Ἀπόδειπνο, ἀπευθύνουμε ξεχωριστὴ ἰκεσία στό φύλακα ἄγγελό μας. «Ἄγιε ἄγγελε, λέμε, ὁ ἐφεστῶς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ ταιλαιπῶρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπης μέ τόν ἁμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου κ.τ.λ.»

δ) Ἐκτός ἀπὸ τούς ἀγγέλους αὐτούς, πού εἶναι κτίσματα, ἄγγελοι στὴν Ἁγία Γραφή ὀνομάζονται καὶ οἱ ἐπίσκοποι, ἀλλὰ καὶ ὁ Χριστός. Στὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννη οἱ ἐπίσκοποι τῶν ἑπτὰ Ἐκκλησιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀποκαλοῦνται «ἄγγελοι», γιατί ὁ ἐπίσκοπος εἶναι «ἄγγελος», ἐπειδὴ πρέπει νά στέκεται πρό τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, ὅπως οἱ ἄγγελοι καὶ νά διαγγέλλει τὸ θέλημά Του στοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Κύριος εἶναι ὁ «μεγάλης Βουλῆς ἄγγελος», ὅπως λέει ὁ Ἡσαΐας. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ ἄσαρκος Κύριος πολλές φορές ἐμφανίζεται ὡς ἄγγελος. Ὁ ἄγγελος π.χ. μέ τόν ὁποῖον πάλεψε ὁ Ἰακώβ ἦταν ὁ Κύριος. Ὁ ἄγγελος στὴν φλεγόμενη καὶ μὴ κατακαιομένη βάτο στὴν ἔρημο τοῦ Σινᾶ, ἦταν ἐπίσης ὁ Κύριος. Καί σ' ἄλλες περιπτώσεις. Καί γιὰ νά μὴ γίνεται σύγχυση τῶν κτιστῶν ἀγγέλων μέ τόν Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελο, τόν Κύριο, ὁ Μέγας Βασίλειος ἐξηγεῖ ὅτι ὅπου στὴν Ἁγία Γραφή συναντᾶμε τίς λέξεις «ἄγγελος καὶ Θεός», αὐτός εἶναι ὁ Κύριος. Ἔτσι ὁ Κύριος ἐμφανίζει τόν ἑαυτὸν Του καὶ ἀποκαλύπτει ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τόν Πατέρα.

Καί ὁ διάβολος, γιὰ νά παραπλανήσει τούς πιστούς, «μετασχηματίζεται σέ ἄγγελο φωτός», ὅχι μόνο δηλ. σέ κτιστούς ἀγγέλους, ἀλλὰ καὶ στὸν ἄκτιστο ἄγγελο πού εἶναι ὁ Χριστός. Καί γι' αὐτό ἐδῶ ἔχουν πλανηθεῖ οἱ λεγόμενοι «φωτισμένοι», πού ἐνῶ βλέπουν τόν διάβολο, νομίζουν ὅτι βλέπουν τόν Χριστό.

Οἱ ἄγγελοι εἶναι ἀναρίθμητοι. Ὁ προφήτης Δανιὴλ εἶδε τόν Θεό, τόν Παλαιό τῶν ἡμερῶν, καθήμενο σέ θρόνο δόξας καὶ «χίλια χιλιάδες» ἀγγέλων «ἐλειτούργων αὐτῷ καὶ μύρια μυριάδες παρειστήκεσαν αὐτῷ».

Ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης λέει ὅτι ἐννέα εἶναι τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων, τὰ ὁποῖα διαιροῦνται σέ τρεῖς «διακοσμήσεις», τρεῖς «τάξεις», ἀνάλογα μέ τὴν πνευματική τους τελειότητα.

Στὴν πρώτη σειρά εἶναι τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφεῖμ, τὰ πολυόμματα Χερουβείμ καὶ οἱ ἀγιώτατοι Θρόνοι. Τὰ Σεραφεῖμ στέκονται γύρω ἀπὸ τόν θρόνο τοῦ Θεοῦ. Ὑμνοῦν καὶ δοξολογοῦν ἀκατάπαυστα τὴν δόξα Του, ψάλλοντες «ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ τῆς δόξας Σου». Γι' αὐτό μάλιστα τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφεῖμ μέ τίς δύο πτέρυγές τους κατακαλύπτουν τὰ πρόσωπά τους, γιατί δέν μποροῦν ν' ἀτενίζουν τὴν λαμπρότητα τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ θεότητά Του,

μέ τίς ἄλλες δύο καλύπτουν τὰ πόδια τους καὶ μέ τίς ὑπολοιπές δύο πετοῦν!

Στὴ δεύτερη τάξη εἶναι οἱ Κυριότητες, οἱ Δυνάμεις, οἱ Ἐξουσίες καὶ στὴν Τρίτη, οἱ Ἀρχές, οἱ Ἀρχάγγελοι καὶ οἱ Ἄγγελοι.

ε) Οἱ ἄγγελοι, ὅπως κι οἱ ἄνθρωποι, ἔχουν προικισθῇ ἀπ' τὸ Θεό μέ τὸ αὐτεξούσιο. Δηλ. εἶναι ἐλεύθεροι νά διαλέξουν τὸ καλὸ, ἢ τὸ κακὸ. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ ἄγγελοι ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας τους ἦταν «τρεπτοί». Δηλ. μπορούσαν ὅχι μόνο ν' ἀγιάζονται συνεχῶς, ἀλλὰ καὶ νά πέσουν στὴν ἁμαρτία. Ὅπως, κι ἔπεσαν ὠρισμένοι.

Ἕνας λογισμὸς μόνο, λογισμὸς ὑπερηφανείας, ἦταν ἡ αἰτία τῆς πτώσης τοῦ ἀρχηγοῦ τους, τοῦ Ἑωσφόρου. Ὅπως λέει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, δέν ἔπεσε ὁ διάβολος, οὔτε γιατί ἐπόρνευσε, οὔτε γιατί ἐμοίχευσε, οὔτε γιατί ἔκλεψε, ἀλλὰ γιατί ὑπερηφανεύθηκε! Τοῦ πέρασε ἡ σκέψη νά στήσῃ τὸ θρόνο του πάνω ἀπ' τὸ Θεό! Κι ἀμέσως, ἀπὸ ἄγγελος φωτός, αὐτὸ σημαίνει τὸ ὄνομά του Ἑωσφόρος, ἀπὸ φωτεινός, ἐγινε σκοτεινός. Ἐγινε διάβολος! Κατακρημνίσθηκε στὰ βάραθρα τῆς ἀδύσσου! Κι ὅχι μόνο αὐτό. Παρέσυρε στὴν πτῶση του κι ἄλλους ἀγγέλους, τούς δαίμονες.

Τότε, ὅταν σχίζονταν ὁ οὐρανός κι ἔπεφταν οἱ ἄγγελοι στὴν δαιμονική κατάσταση, μαζεύτηκαν ὅλα τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων σέ σύναξη. Ὁ ἀρχιστράτηγος Μιχαὴλ στάθηκε στὸ μέσο ὅλων τους κι ἀνεφώνησε:

- Στῶμεν καλῶς! Στῶμεν μετὰ φόβου!

Καὶ ἀμέσως, ὅπου δρέθηκε ὁ κάθε ἄγγελος, σ' ὅποια κατάσταση ἦταν ἐκεῖ παρέμεινε.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες λέγουν ὅτι καὶ ἄλλοι ἄγγελοι, μετὰ τὴν πτῶση τοῦ διαδόλου, θά μπορούσαν νά πέσουν! Καί θά μπορούσαν νά πέσουν μέχρι πού ἦρθε ὁ Χριστός στὸν κόσμο. Μέ τὴν ἐνσάρκωση τοῦ Κυρίου, τὴν σταυρική Του θυσία καὶ τὴν Ἀνάστασή Του, οἱ ἄγγελοι ἀπέκτησαν πλεονάζουσα ἀντιτάξιν. Ἀπὸ τότε καὶ δῶθε δέν μποροῦν νά πέσουν, γιατί στεριώθηκαν στὴν ἀγιότητα. Αὐτὸ δέ τὸ γεγονός, τὴν σύναξη τῶν ἀγγέλων, γιορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας!

στ) Πολλοὶ λένε: Δέν ὑπάρχει διάβολος! Δέν ὑπάρχουν δαίμονες!

Αὐτό, εἶναι παγίδα τοῦ διαδόλου. Εἶναι τέχνασμά του, γιὰ νά ἐξαπατᾷ τούς ἀνθρώπους. Εἶναι τόσο ἀπαίσιο, ὥστε δέν θέλει νά φανερώνῃ τὴν ὑπαρξή του, προκειμένου νά ἀποκταίε θύματα. «Ὁ διάβολος περιπατεῖ ὡς λέων ὠρυόμενος ζητῶν τίνα καταπῇ» λέγει ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ὁ διάβολος μισεῖ τόν ἄνθρωπο καὶ θέλει τόν θάνατό του. Καὶ θέλει ὅλους νά μᾶς παρασύρει στὴν ἁμαρτία, ἢ ὅποια, ἂν ἔγκαιρα δέν ἀποκρουσθῇ, σκληραίνει τὴν καρδιά μας. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου σκληρύνθηκε ἡ καρδιά εἶναι ἀδύνατο νά μετανοήσει, ἀκόμα κι ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ θέλει! Κι ὁ διάβολος ἔχει σκληρυνθεῖ, γι' αὐτὸ εἶναι ἀδύνατη ἡ μετάνοιά του.

Μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐκπεσόντος διαδόλου διεξάγεται ἕνας ἀόρατος πόλεμος. Ἕνας ἀμείλικτος πόλεμος, ὅσο ζοῦμε καὶ δέν δηλώνουμε σ' αὐτὸν φιλία καὶ ὑποταγή. Ὁ Ἀπ. Παῦλος περιγράφει μέ ζωηρὰ χρώματα τὸν πνευματικὸ αὐτὸ πόλεμο μεταξύ τοῦ πιστοῦ Χριστιανοῦ καὶ τοῦ διαδόλου, λέγοντας «οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς

τά πνευματικά της πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις».

Ἐνα ὄπλο ἔχει ὁ διάβολος στήν πάλη του ἐναντίον μας, τό φέμμα, τήν διαβολή. Γι' αὐτό, λέγεται καί διάβολος! Μέχρι σήμερα, μέ τά ἴδια ὄπλα μᾶς πολεμάει. Ἰδιαιτέρως πολεμάει τήν Ἐκκλησία, γιατί γνωρίζει πολύ καλά ὅτι αὐτή εἶναι ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας. Καί πολεμάει τήν Ἐκκλησία μέ τό φέμμα καί τήν διαβολή. Τό φέμμα κι ἡ διαβολή πού χρησιμοποιεῖ εἶναι ὅτι ὅλες οἱ «ἐκκλησίες» σώζουν τόν ἄνθρωπο! Στήν πραγματικότητα δέν ὑπάρχουν πολλές «ἐκκλησίες». Ὑπάρχει μόνο μία. Οἱ ἄλλες λεγόμενες «ἐκκλησίες» εἶναι ψευδεκκλησίες, δημιουργήματα δικά του. Καί τέτοιες εἶναι οἱ «ἐκκλησίες» τῶν αἰρετικῶν, τῶν σχισματικῶν, τῶν ἀχειροτονήτων καί καθηρημένων. Ἄλλο φέμμα του, πού κυκλοφορεῖ στίς μέρες μας εἶναι ὅτι οἱ καθηρημένοι πρώην κληρικοί εἶναι κανονικοί ἱερεῖς καί ἐπίσκοποι, καί τελοῦν ἔγκυρα μυστήρια! Φρικαλέο ψεῦδος, τό ὁποῖο παρασύρει στήν κόλαση ἀθώους ἀνθρώπους, πού τό πιστεύουν. Τά φέμματά του κι οἱ διαβολές του κατά τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, δέν ἔχουν τελειωμό. Κι ἀλλοίμονον, σ' ὅσους ἀκούουν καί πιστεύουν ὅλα αὐτά!

Μέ φέμμα καί διαβολή παρέσυρε ὁ διάβολος στήν πτώση τούς πρωτοπλάστους. Τούς εἶπε, πῶς ἂν φᾶνε τόν καρπό, πού τούς ἀπηγόρευσε ὁ Θεός, θά γίνουν κι αὐτοί θεοί! Τό νά θέλουν οἱ ἄνθρωποι νά γίνουν θεοί, κατά χάριν, εἶναι ὁ προορισμός μας. Εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τό φέμμα του ἦταν πῶς μέ τήν θρώση τοῦ καρποῦ αὐτοῦ θά μπορούσαν οἱ πρωτοπλάστοι νά γίνουν θεοί. Κι αὐτό εἶναι ἡ πρώτη μεγάλη πτώση τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Λέγεται, πῶς τρεῖς εἶναι οἱ μεγάλες πτώσεις τῆς ἀνθρωπότητας. Πρώτη εἶναι ἡ πτώση τῶν Πρωτοπλάστων. Δεύτερη ἡ προδοσία τοῦ Ἰούδα! Καί τρίτη ἡ προδοσία τοῦ πάπα.

3. *Ἡ τελευταία αὐτή προδοσία τοῦ πάπα, ἐπαναλαμβάνεται μέ κάθε αἵρεση καί κάθε σχίσμα πού συντελεῖται.*

Διότι τί ἄλλο ἀπό ἀποστασία καί προδοσία τοῦ Χριστοῦ ἦταν τό σχίσμα τοῦ 1924, ὅταν οἱ σκοτεινές καί ἀντίθεες δυνάμεις θέλησαν ν' ἀλλάξουν τό πατροπαράδοτο ἐκκλησιαστικό ἐορτολόγιο καί ἡμερολόγιο, παρά τήν ἀπαγόρευση τριῶν Μεγάλων Πανορθόδοξων Συνόδων, πού ἀναθεματίζουν ὅσους θά τολμοῦσαν τοῦτο;

Ἀτυχῶς, ὁ τότε μασόνος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ἀπετόλμησε αὐτό, τό ὁποῖο σεβάστηκαν γενεές ὁλόκληρες. Καί διέσπασε τούς πιστούς σέ Νεοημερολογίτες καί Παλαιοημερολογίτες. Τό «μικρόν λείμμα» τῶν πιστῶν, πού δέ δέχθηκε καμιά ἀλλαγὴ, αὐτοὶ πού ἀνεφώνησαν ὡς ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ «στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου», αὐτοὶ πού διεκήρυξαν ὅτι «δέν θέλουμε νά φραγκέψουμε» ἐξακολούθησαν καί ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Κι αὐτοὶ εἶναι ἡ Ἐκκλησία, δηλ. ἐμεῖς πού δέν προσέσαμε, ἢ ἀφαίρεσαμε τίποτε!

Κι αὐτή ἡ Ἐκκλησία μας, μετὰ τήν ὀριστική ἀπόσχιση τό 1935 τῶν καινοτόμων, πού συντελέστηκε μέ τήν καταδίκη τῶν Ὁρθοδόξων Ἱεραρχῶν μας ἀπό τούς κακοδόξους Ἐπισκόπους τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, πορεύεται ἐν μέσῳ θλίψεων καί δυσκολιῶν πολλῶν. Βαδίζει τόν δρόμον τῆς πρὸς τόν Γολγοθᾶν τῆς, συσταυρώνεται μέ τόν Ἀρχηγό τῆς καί συνανασταίνεται μετ' Αὐτοῦ. Στήν ἀρχὴ ἐπορεύθη ὑπὸ τήν σοφὴ καθοδήγηση τοῦ μακαριστοῦ Ποι-

μενάρχῃ τῆς Χρυσοστόμου Καβουρίδῃ. Σήμερα, τελεῖ ὑπὸ τήν προστασία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου Β'. Καί προσευχόμεθα νά πορεύεται ἕως τῆς συντελείας τοῦ κόσμου ἀγωνιζομένη καί ὀρθοτομοῦσα τόν λόγον τῆς ἀληθείας, πού εἶναι ἡ ὀρθὴ πίστις, ἡ καλὴ ὁμολογία.

Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ τώρα ἐδῶ νά ἀναρωτηθοῦμε μαζί μέ τό Χριστό: Ἄρα κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία θά ὑπάρχει στὴ γῇ ἡ ὀρθὴ πίστις; Θά ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία;

Πολλοί, γιὰ νά ὑποστηρίξουν ὅτι θά ὑπάρχει στὴ γῇ ἡ Ἐκκλησία μέχρι τῆς Δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσία ἐπικαλοῦνται τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ὅτι «πύλαι Ἀδου» δέν θά κατισχύσουν τῆς Ἐκκλησίας. Βέβαια, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θά ὑπάρχει αἰωνίως. Ὅμως, τὰ λόγια αὐτά ἀναφέρονται στό γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶχεν αἰχμαλωτισθῇ ἀπὸ τόν διάβολο εἰς τόν Ἀδῃ. Καί ὅσοι ἅγιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πέθαιναν ἐκρατοῦντο αἰχμάλωτοι ἀπὸ τόν διάβολο στὸν Ἀδῃ. Ἀπὸ τὴν τυραννίδα αὐτῇ τοῦ διαβόλου ἐλευθέρωσε τὴν Ἐκκλησία ὁ Κύριος, ὅταν ἡ τεθνεωμένη ψυχὴ του κατήλθεν στὸν Ἀδῃ καί διέλυσε τό κράτος του. Καί αὐτό τό πρᾶγμα, μέ τὰ λόγια αὐτά πού εἶπε ὁ Κύριος, ὅτι «πύλαι Ἀδου» δέν θά κατισχύσουν ἐκ νέου τῆς Ἐκκλησίας, ἐννοοῦσε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ποτέ πιά στό μέλλον δέν πρόκειται νά ὑποταγῇ καί αἰχμαλωτισθῇ ἀπὸ τόν διάβολο στὸν Ἀδῃ, τόν ὁποῖον κατέλυσε ὁ Κύριος.

Ἐκφράσαμε τὴν ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἐάν θά ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι τῆς συντελείας τοῦ κόσμου ἡ Ἐκκλησία, στηριζόμενοι στὰ ἴδια τὰ λόγια πού εἶπε ὁ Κύριος περὶ τοῦ ἑαυτοῦ Του «πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὕρησει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς».

Διερωτήθηκε δηλ. ὁ Κύριος, ἂν ὅταν θά ξανάρθει ἐδῶ στὴ γῇ «ἐν δόξῃ» θά ξανάρθει τὴν πίστιν πάνω στὴ γῇ.

Ἀλήθεια, ἂν ἐκλείψει ἡ πίστις, ἡ ὀρθὴ πίστις ἀπὸ τόν κόσμο, θά ἐκλείψει καί ἡ Ἐκκλησία. Γιατί δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει πραγματικὴ, γνήσια Ἐκκλησία, χωρὶς τὴν ἀλήθεια, πού εἶναι ἡ ὀρθὴ πίστις, αὐτὴ πού μᾶς ἀπεκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς καί μᾶς παρέδωσαν οἱ Προφῆτες, οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Ἅγιοι.

Ὁ Κύριος, δέν θέλησε νά δώσει ἀπάντηση στό ἐρώτημά Του, ἂν δηλ. θά ξανάρθει τὴν ὀρθὴν πίστιν, ὅταν θά ξανάρθει στὴ γῇ. Αὐτό σημαίνει ὅτι μπορεῖ νά τὴν ξανάρθει, μπορεῖ ὅμως καί ὄχι. Ἐμεῖς, εὐχόμεστε καί προσευχόμεστε ταπεινά, οὐδέποτε νά ἐκλείψει ἀπὸ τόν κόσμο ἡ πίστις, γιὰ νά μὴ ἐκλείψῃ καί ἡ Ἐκκλησία.

Αὐτό ὅμως ἐξαρτᾶται ἀπὸ μᾶς τούς Ὁρθοδόξους. Ἀπὸ τὸν καθένα μας. Καί ἐδῶ ἔγκειται ἡ δικὴ μας εὐθύνη. Γιατί σέ μᾶς οἱ πατέρες μας παρέδωσαν τὴν Ὁρθόδοξη πίστιν. Ἐμεῖς, θά τὴν παραδώσουμε στὴν ἐπόμενη γενεά; Ἐμεῖς, σήμερα ὑπερασπιζόμεστε τὴν Ὁρθοδοξία ἀπὸ τούς τῶς ἐχθρούς τῆς, τίς αἱρέσεις καί τὰ σχίσματα, τίς σκοτεινές καί ἀντίθεες δυνάμεις; Ἐάν ναι, εἴμεθα ἀντάξια τέκνα ἁγίων προγόνων μας. Ἐάν ὄχι, τότε προδίδουμε τὴν Ὁρθοδοξία!

Εὐχθεῖτε, Μακαριώτατοι καί ἅγιοι ἀρχιερεῖς, νά κρατᾶμε πάντα ψηλά τὰ λάβαρο τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποία ἀκέραιη καί ἀσινὴ νά παραδώσουμε στὴν ἐπόμενη γενεά. Ὁ Θεὸς νά δώσει. Ἀμήν!

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Τά ἐγκαίνια τῶν γραφείων μας τῆς Κάνιγγος 32

Τὴν 1/14 Δεκεμβρίου 2000, ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῶν ἀνακαινισθέντων γραφείων τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 32. Ἐπειτα ἀπὸ 2 μῆνας ἐντατικῆς ἐργασίας τὰ ἱστορικά γραφεῖα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ., ὁ γ' ὄροφος τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 32 κτιρίου, μετεμορφώθη πλήρως. Μὲ νέαν διαρρύθμισιν τοῦ χώρου, νέαν ἐπίπλωσιν καὶ γενικῶς νέον ἐξοπλισμόν, τὰ γραφεῖα ἦσαν ἔτοιμα νὰ δεχθοῦν τὴν Ἱεράν Σύνοδον. Ἡ πρώτη τῆς 1^{ης}/14^{ης} Δεκεμβρίου ἦτο συγκινητικὴ. Ἐπειτα ἀπὸ 5 καὶ πλέον ἔτη (ἦτοι ἀπὸ τὸ ἄφρον πρᾶξι-κόπημα τῶν Καλλινίκου Χανιώτη - Παϊσίου Λουλουργᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς) ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Χρυσόστομος καὶ ἡ περὶ αὐτόν νόμιμος καὶ κανονικὴ Ἱερά Σύνοδος εἰσήρχετο εἰς τὰ ἱστορικά μας γραφεῖα.

Μετά τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγιασμοῦ, τὴν ὁποία ἐτέλεσεν ὁ Σεβ/τος Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ τὴν προσλαλίαν τοῦ Μακαριωτάτου, ἐγένετο ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τὰ ἀνακαινισθέντα γραφεῖα, πού ὁ ἴδιος μέ τούς τότε συνεργάτας του ἠγόρασαν κατόπιν πολυμόχθου προσπαθείας διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ περιπλάνησις καὶ τὰ ἐνοίκια.

Ἐκτοτε, αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου λειτουργοῦν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 32 (γ' ὄροφος) Τ.Κ. 106 82 Ἀθῆναι (τηλ. 3828280 καὶ φάξ 3847365). Οἱ κληρικοί καὶ λαϊκοὶ δύνανται πλέον νὰ ἀπευθύνωνται διὰ τὰς ὑποθέσεις των εἰς τὰ γραφεῖα αὐτὰ κάθε ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 9.00 π.μ. ἕως 4.00 μ.μ.

Ἀξίζουσιν συγχαρητήρια εἰς τὸν Σεβ/τον Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Γερόντιον διὰ τὸν ζῆλον τὸν ὁποῖον ἐπέδειξεν, ὥστε αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνακαινίσεως νὰ περατωθοῦν εἰς τόσο σύντομον χρονικόν διάστημα καὶ νὰ ἔχουν τόσο λειτουργικόν, ἀλλὰ καὶ αἰσθητικόν, ἀποτέλεσμα.

Κατηργήθη ὁ ὄρκος εἰς τὰ δικαστήρια

Μετά χαρᾶς ἐδέχθησαν οἱ Γ.Ο.Χ. τὴν κατάργησιν τοῦ θρησκευτικοῦ ὄρκου εἰς τὰ Ἑλληνικά

Δικαστήρια, ὁ ὁποῖος εἶχε θεσπισθεῖ κατὰ τὰ μασονικά πρότυπα. Εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Χρυσόστομος τὸ εὐχάριστον γεγονός, προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν δηλώσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ θρησκ. ὄρκου εἰς τὰ ἑλληνικά Δικαστήρια, ἐκφράζομεν τὴν ἱκανοποίησίν μας.

Ἐπιτέλους ἡ πολιτεία θά παύσῃ νὰ ὑποχρεῶνῃ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς νὰ ὀρκίζονται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύει τὸν ὄρκον (Ματθ. ε'-34).

Ἡ Ἐκκλησία μας ἦτο πάντοτε ἀντίθετος εἰς τὸν θεσμόν αὐτόν καὶ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ ἐπιβάλλῃ κανονικά ἐπιτίμια εἰς ὅσα μέλη της ὀρκίζοντο. Πολλοὶ δέ πιστοί, προκειμένου νὰ ὀρκισθοῦν, ἀπέφευγαν νὰ ζητήσουν τὴν ἐπέμβασιν τῆς δικαιοσύνης διὰ νὰ προστατεύσουν τὰ νόμιμα δικαιώματά των.

Συγχαίρομεν τὸν κ. Ὑπουργόν διὰ τὴν ἀπόφασίν του αὐτήν.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ ὅπως ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς οικονομικάς των ὑποχρεώσεις.

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας δέν ἔχει ἄλλους οικονομικοὺς πόρους καὶ ἡ συνδρομὴ των εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἔκδοσιν αὐτῆς.

Αί συνέπειαι τῆς χρήσεως βλημάτων ἀπεμπλουτισμένου οὐρανίου

Προξενεῖ εἰς ἡμᾶς ἰδιαίτεραν ἐντύπωσιν τό γεγονός, ὅτι οἱ κυβερνητικοὶ παράγοντες διαφόρων κρατῶν (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐλληνικῶν ἀρχῶν), δηλώνουν ἄγνοϊαν διὰ τὴν ἐπικινδυνότητα τῆς χρήσεως βλημάτων ἀπεμπλουτισμένου οὐρανίου. Πῶς εἶναι δυνατόν αὐτοὶ μὲν νὰ ἄγνοοῦν τό σημαντικόν τοῦτο ζήτημα, ἐνῶ ταυτοχρόνως, καθ' ὃν χρόνον ἐμαίνοντο οἱ βομβαρδισμοὶ εἰς Σερβίαν, ἐγένετο τόσος δημοσιογραφικός θόρυβος διὰ τοὺς κινδύνους αὐτούς; Καί ἡ «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» τὴν περίοδον ἐκείνην εἶχε δημοσιεύσει σχετικόν σχόλιον (Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1999 τεύχος 897) τό ὁποῖον ἀναδημοσιεύομεν αὐτούσιον.

Ὁ πόλεμος στή Σερβία

Οἱ βομβαρδισμοὶ στό Κοσσυφοπέδιο καί γενικότερα στήν Σερβία δέν ἔπαψαν οὔτε τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Οἱ Ἀμερικανοὶ καί οἱ δοῦλοι «σύμμαχοι» τους δέν σεβάσθησαν τὴν ἱερώτερη ἡμέρα τῶν Χριστιανῶν, ἐνῶ παλαιότερα στόν πόλεμο τοῦ Περσικοῦ Κόλπου εἶχαν

σεβασθεῖ τό Μπαϊράμι τῶν Μουσουλμάνων.

Κάτι πού μᾶς ἀφορᾷ ἄμεσα εἶναι οἱ συνέπειες τοῦ πολέμου αὐτοῦ γιά τὴ χώρα μας ἔστω καί ἂν δέν ἐπεκταθῇ ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἡ χρήση ἀντιαρματικῶν βλημάτων, πού περιέχουν ἀπεμπλουτισμένο οὐράνιο τό ὁποῖο εἶναι ραδιενεργό, ἀπειλεῖ μέ μόλυνση τοὺς ὑδροφόρους ὀρίζοντες τῆς γενικότερης περιοχῆς, δηλαδή θά ἔχωμε ἓνα νέο μικρὸ ἢ μεγάλο «Τσερνομπίλ», ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἀμερικανικῶν βλημάτων πού μέχρι τό τέλος τοῦ πολέμου θά πέσουν στήν περιοχή. Ἀλλοίμονο λοιπόν σ' αὐτοὺς πού θά κατοικήσουν στό Κοσσυφοπέδιο εἴτε Ἀλβανοὶ εἶναι, εἴτε Σέρβοι, καί ἀλλοίμονο σέ μᾶς ὅλους τοὺς γειτονικοὺς λαούς. Γιά τοὺς Ἀμερικανούς ὅμως «πέρα βρέχει».

«Ἀγκάλας παπικάς διανοῖξαι μοι σπεῦσον...»

Ὁ «Πατριάρχης» Ρουμανίας Θεόκτιστος, ὁ ὁποῖος ὑπεδέχθη τόν Πάπαν εἰς τὴν Ρουμανίαν, καί ἔρριψεν ἐαυτόν εἰς τὰς παπικάς ἀγκάλας ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, προεχώρησεν ἔτι περισσότερον

Ἱερός ναός Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λαμίας

Ὁ ἡμιτελής ναός τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου περιμένει τὴν βοήθειαν ὅλων μας διὰ νὰ ἀποπερατωθῇ.

Μέ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὠρισμένων Ἱ. Μονῶν καί εὐσεβῶν πιστῶν, ὁ Ναός τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λαμίας ἔφθασεν εἰς τό εἰκονιζόμενον σημεῖον.

Ὁ Ἱερεὺς π. Ἰωάννης καί τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. εὐχαριστοῦν ὅλους ὅσους ἐβοήθησαν διὰ νὰ φθάσῃ ὁ Ναός ὡς ἐδῶ καί παρακαλοῦν τοὺς εὐλαβεῖς χριστιανούς ὅπως συνεχίσουν τὴν συνεισφορὰν των, ἔστω καί ἐκ τοῦ ὑστερήματός των διὰ νὰ ἀποπερατωθῇ. Ἡ κατάθεσις τῆς οικονομικῆς βοήθειάς δύναται νὰ γίνῃ εἰς τόν λογαριασμόν 39648037958 τῆς Ἐθν. Τραπέζης.

είς την προδοσίαν. Ἐδέχθη ἐπονείδιστον παρά-
σημον ἀπό φραγκικόν Πανεπιστήμιον. Γράφει
σχετικῶς τό (νεοημερολογιτικόν) περιοδικόν
«Ἀγία Λυδία» (ἀ.φ. 335, Δεκέμβριος 2000):

«Εἴμαστε πιά κοντά στήν Δυτική παρά στήν
Ἀνατολική Ἐκκλησία» ἐδήλωσε. Ταῦτα ἔφη
Θεόκτιστος Ρουμανίας κατά τήν διάρκειαν ἀπο-
νομῆς βραβεῖου ἀπό τό Ρωμαιοκαθολικόν Πανε-
πιστήμιο τοῦ Λιουμπλίου τῆς Πολωνίας. Πι-
στεύομεν ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος Ρουμανικός λαός θά
τοῦ δώσει τήν ἀνάλογον ἀπάντησιν ποῦ τοῦ
ἀξίζει καί τοῦ ἀρμόζει. Ἄς ἀναμένομεν».

Ἡμεῖς ἀναμένομεν τήν ἀπάντησιν τοῦ κ. Χρι-
στοδούλου καί τῶν ὁμοίων του (καθώς καί τῶν
μνημονευτῶν Ἀγιορειτῶν) οἱ ὅποιοι θεωροῦν τόν
ἀνωτέρω ἀρνητήν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἀδελ-
φόν καί συλλειτουργόν των. Ἄς τόν χαίρονται!

Ἐτάραξαν τά ὕδατα οἱ μαθηταί!

Γράφουν «ΤΑ ΝΕΑ» (8-12-2000 ν.ή.): «Τά-
ραξαν τά νερά τά πιστεύω τῶν μαθητῶν».
Ἐταράχθησαν οἱ «προοδευτικοί» τοῦ συγκρο-
τήματος Λαμπράκη ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων
ἐρέυνης (δημοσκοπήσεως) πανελληνίου κλίμα-
κος μεταξύ τῶν μαθητῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύ-
σεως. Ἐκ τῆς ἐρέυνης ταύτης προέκυψεν ὅτι οἱ
μαθηταί ἔχουν τήν μεγαλυτέραν ἐμπιστοσύνην
εἰς τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας (ποσοστόν ἕως
87,4% τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου καί 73,8%
τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου). Ἐπίσης ὕψηλά πο-
σοστά ἐμπιστοσύνης δίδουν εἰς τόν Στρατόν
καί τήν Δικαιοσύνην, ἐνῶ ἐλαχίστην ἐμπιστο-
σύνην εἰς τοὺς Πολιτικούς! Ἀκόμα, παρόμοιαι
ἐρευναι δεικνύουν ὅτι οἱ μαθηταί δίδουν τήν
ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην των εἰς τό τρίπτυχον
«πατρίς, θρησκεία, οἰκογένεια» (βλ. «Ἐλευθε-

ροτυπία» 7-12-2000 ν.ή.), ἐνῶ ὡς πλέον σημα-
ντικόν ζήτημα τό ὅποιον πλήττει τήν εἰκόνα
τῆς Κυβερνήσεως οἱ μαθηταί θεωροῦν μετά τήν
αὔξησιν τῆς ἀνεργίας, τό θέμα τῶν ταυτοτή-
των! (βλ. «Τό Βῆμα» 12-12-2000 ν.ή.).

Ἄν, βεβαίως, οἱ «προοδευτικοί» δημοσιογρά-
φοι ἀνησυχοῦν, ἡμεῖς ἔχομεν κάθε λόγον νά
ἐλπίζωμεν εἰς ἕν καλύτερον αὐριον. Ἀρκεῖ ἡ νέα
γενεά, ἡ ὁποία ἔχει ὑγιεῖς προτιμήσεις καί
ἐνδιαφέροντα νά καθοδηγηθῇ ὀρθῶς, συμφώνως
πρός τάς δεδοκιμασμένας ἀρχάς τῶν σεπτῶν
μας παραδόσεων. Τοῦτο χρειάζονται οἱ νέοι μας
καί οὐχί «συνταγὰς» τύπου... Μουλατσιώτου.

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 38 28 280 - Fax: 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 1500

Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 50

Τιμή φύλλου δραχ. 100

Ἐπιστολαί, συνδρομαί καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται
εἰς τά γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται ὑπό Ἐπιτροπῆς

Τήν εὐθύνη τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς
των καί ὄχι ἡ Συντακτική Ἐπιτροπή τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦν-
τες νά συμμετάσχουν εἰς τά τμή-
ματα κατάρτισεως Ἱεροφαιτῶν
καί Κατηχητῶν νά ἔλθουν εἰς
ἐπικοινωνίαν μέ τά γραφεῖα τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου διά τήν ὀργάνω-
σιν τῶν τμημάτων εἰς τό τηλ.
3828280.